

Neděle 21. července 16. neděle v mezidobí	7.30 mše sv. v Borohrádku 8.45 mše sv. v Horním Jelení za Josefa Březinu 10.00 mše sv. v Radhošti 15.00 mše sv. v Šachově
Pondělí 22. července Sv. Marie Magdalény	14.00 mše sv. v Simeonu
Úterý 23. července	
Středa 24. července	
Čtvrtek 25. července	
Pátek 26. Července Sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie	17.35 modlitba sv. růžence 18.00 mše sv. v Horním Jelení
Sobota 27. července Sv. Gorazda a druhů	8.00 mše sv. v Horním Jelení za zemřelé příbuzné 16.00 mše sv. v Zámrsku s nedělní platností
Neděle 28. července 17. neděle v mezidobí	7.30 mše sv. v Borohrádku 8.45 mše sv. v Horním Jelení 10.00 mše sv. v Radhošti

! 20 minut před každou mší sv. – příležitost ke svátosti smíření !

„Raduj se v Pánu, vždyť Bůh tě má rád.“

(sv. Pavel od Kříže)

Sbírka v kostele 14. 7. 2019:

Horní Jelení 1 530,-Kč
Radhošť 460,-Kč
Borohrádek 1 030,-Kč
Šachov -, -Kč

Kdo je můj bližní?

Promluva před modlitbou Anděl Páně, Náměstí sv. Petra 14.7.2019

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Evangelium nám dnes předkládá slavné podobenství o “milosrdném Samaritánovi” (srov. Lk 10, 25-37). Na otázku znalce zákona po tom, co je zapotřebí k získání věčného života, Ježíš vybízí k hledání odpovědi v Písmu: „Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou silou i celou svou myslí, a svého bližního jako sám sebe.“ (v. 27). Existovaly však různé výklady toho, kdo má být považován za “bližního”. Ten muž se skutečně také dále zeptal: “A kdo je můj bližní?” (v. 29). Nato Ježíš odpovídá podobenstvím, které díky evangelistu Lukášovi zanechalo nesmazatelnou stopu v dějinách církve a lidstva.

Ústřední postavou tohoto krátkého příběhu je Samaritán, který u cesty našel muže okradeného a zbitého lupiči, a postaral se o něho. Víme, že Židé pohrdali Samaritány, protože je považovali za vyloučené z vyvoleného národa. Není tedy náhodou, že Ježíš zvolil za pozitivní postavu podobenství právě Samaritána. Chce tím překonat předsudek a ukázat, že také cizinec, také ten, kdo nezná pravého Boha a nechodí do jeho chrámu, je schopen jednat podle jeho vůle, když pocítí slitování s potřebným bratrem a pomáhá mu veškerými prostředky, jimiž disponuje.

Dříve než přišel Samaritán, krácel stejnou cestou také kněz a levita, tedy lidé zasvěcení službě Bohu. Když však spatřili na zemi toho chudáka, přešli kolem bez zastavení, pravděpodobně proto, aby se neznečistili jeho krví. Dali přednost lidskému předpisu spojeného s kultem před velkým Božím přikázáním, které žádá především milosrdenství.

Ježíš nám tedy předkládá za vzor Samaritána, který miluje bližního jako sám sebe a ukazuje tak, že miluje Boha celým srdcem a celou svou silou, čímž zároveň vyjadřuje skutečnou zbožnost a plnost lidství.

Poté, co Ježíš skončil s vyprávěním podobenství, obrací se znovu ke znalci zákona, který se jej tázal “Kdo je můj bližní?”, a praví: “Co myslíš, kdo z těch tří se zachoval jako bližní k tomu, který se ocitl mezi lupiči?” (v. 36).

Tímto způsobem převrací perspektivu otázky, kterou mu zákoník položil, a také logiku, kterou se my všichni řídíme. Dává nám na srozuměnou, že kdo je či není naším bližním neurčujeme my na základě svých kritérií, nýbrž že je to člověk v situaci nouze, který má mít možnost rozpoznat, kdo je jeho bližní, totiž “kdo mu prokázal milosrdenství” (v. 37). Tento závěr naznačuje, že milosrdenství vůči lidskému životu ve stavu nouze je pravou tvářící lásky. Právě takto se stáváme pravými Ježíšovými učedníky a takto se vyjevuje Otcova tvář: “Budte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec” (Lk 6,36). Právě takto se přikázání lásky k Bohu a k bližnímu stává jediným a vnitřně sladěným pravidlem pro život.

Panna Maria kéž nám pomůže chápat a především stále více prožívat nepřehlédnutelný vztah, který je mezi láskou k Bohu, našemu Otci, a konkrétní a velkorysou láskou k našim bratřím.